EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1912

af 14. maj 2020

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Eurojust (nu Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)) for regnskabsåret 2018

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for Eurojust for regnskabsåret 2018,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0048/2020),

A. der henviser til, at det endelige budget for Eurojust for regnskabsåret 2018 ifølge dets opgørelse over indtægter og udgifter ([1]) var på 38 606 737 EUR, hvilket svarer til et fald på 20,71 % i forhold til 2017; der henviser til, at nedskæringen i budgettet beror på reduceringer i budgetbehovene under afsnit 2; der henviser til, at hele Eurojusts budget stammer fra Unionens budget ([2]);

B. der henviser til, at Revisionsretten i sin beretning om årsregnskabet for Eurojust for regnskabsåret 2018 (»Revisionsrettens beretning«) fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Eurojusts årsregnskab er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

1. bemærker med tilfredshed, at budgetovervågningsindsatsen i regnskabsåret 2018 resulterede i en budgetgennemførelsesgrad på 99,94 %, hvilket udgør en lille stigning på 0,03 % i forhold til 2017; bemærker, at udnyttelsesgraden for betalingsbevillinger var på 86,91 %, hvilket udgør en stigning på 2,96 % i forhold til 2017;

Performance

2. bemærker med tilfredshed, at Eurojust anvender kvantitative og kvalitative centrale resultatindikatorer til at måle realiseringen af målsætningerne for sine årlige aktiviteter og virkningerne heraf, herunder resultatindikatorer, aktivitets-/outputindikatorer og forretningsmæssige, tekniske og operationelle indikatorer samt indikatorer for støtte, forvaltning og styring med det formål at forbedre sin budgetforvaltning; bemærker, at Eurojust var i stand til at måle og vurdere opfyldelsen af 98 af de 119 centrale resultatindikatorer (82 %), der var fastsat for 2018, hvoraf 72 % af de oprindelige mål blev nået eller overskredet; bemærker, at Eurojust indførte en række nye indikatorer i det årlige arbejdsprogram for 2018, for hvilke der ikke findes et referencetal, og at 15 % af de centrale resultatindikatorer derfor ikke kunne vurderes; opfordrer Eurojust til at tage dette spørgsmål op og sørge for, at alle indikatorer kan vurderes korrekt, og til senest i juni 2020 at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de fremskridt, der er gjort;

3. bemærker, at fase II af Eurojusts organisatoriske omstrukturering, der har til formål at forbedre den operationelle funktion og omdanne administrations- og støttetjenesterne, blev udviklet i løbet af 2018;

4. tilskynder Eurojust til at fortsætte digitaliseringen af sine tjenester;

5. glæder sig over, at Eurojust fortsat udvikler stærkt operationelt samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og med andre partnere på området for retlige og indre anliggender samt med tredjelande; bemærker, at Eurojust i 2018 indledte forhandlinger om en samarbejdsaftale med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning; bemærker, at Eurojust ligeledes samarbejdede med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, og tilskynder de nationale myndigheder til at overveje at inddrage begge organer, hvor det er relevant; tilskynder endvidere Eurojust til at deltage i fælles udbudsprocedurer med Europol og Det Europæiske Lægemiddelagentur;

([1]) EUT C 108 af 22.3.2018, s. 82.
([2]) EUT C 108 af 22.3.2018, s. 85.

6. opfordrer Eurojust til at undersøge muligheden for at dele ressourcer om overlappende opgaver med andre agenturer, der udfører lignende aktiviteter; tilskynder kraftigt Eurojust til aktivt at søge yderligere og bredere samarbejde med andre EU-agenturer;

7. minder om, at antallet af såvel nye sager som antallet af verserende sager (dvs. sager, der kræver komplekse efterforskninger, der kan vare flere år) er vokset i løbet af de senere år, og at arbejdsbyrden forventes at stige yderligere som følge af det nye mandat, der trådte i kraft ved udgangen af 2019, og minder endvidere om, at der er behov for yderligere midler for at sætte Eurojust i stand til at støtte Den Europæiske Anklagemyndigheds arbejde; understreger, at foruden anholdelser er også vellykket retsforfølgning på området for alvorlig grænseoverskridende kriminalitet afgørende for borgernes sikkerhed i Unionen; minder ligeledes om, at der i 2018 var det samme antal koordinationscentre som i 2017, nemlig 17, hvilket vidner om dette operationelle værktøjs popularitet og nytteværdi; fremhæver den afgørende rolle, som Eurojust spiller i Unionens sikkerhedskæde, og understreger, at agenturets budget bør matche dets opgaver og prioriteter for at sætte det i stand til at opfylde sit mandat; er derfor yderst bekymret over de alvorlige budgetmæssige nedskæringer, som Kommissionen har foreslået for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, og som vil kunne underminere Eurojusts arbejde og derfor udgøre sikkerhedsrisici i medlemsstaterne; opfordrer Parlamentets udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender til at anmode Eurojusts administrerende direktør om at fremlægge Eurojusts forventede langsigtede finansieringsbehov og i den forbindelse behandle såvel, hvor stor en del af de forventede fremtidige opgaver, der kan dækkes af effektivitetsgevinster, som de operationelle mangler, der vil kunne opstå som følge af utilstrækkelig finansiering, samt de konsekvenser, som dette forventes at få for bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet;

8. glæder sig over, at kollegiet i november 2018 vedtog en opdateret strategi og handlingsplan for bekæmpelse af svig;

9. fremhæver omorganiseringen af Eurojusts forvaltningsstruktur, herunder den klare adskillelse af forvaltningsmæssige og operationelle spørgsmål, der blev indledt i slutningen af 2018 med henblik på at overholde forordning (EU) 2018/1727 ([3]) (den nye Eurojustforordning), der trådte i kraft i december 2019; bemærker, at forslaget om indførelse af den reviderede ramme for intern kontrol var planlagt til at blive vedtaget ved udgangen af 2019 og gennemført ved udgangen af 2020;

Personalepolitik

10. påskønner, at stillingsfortegnelsen pr. 31. december 2018 var gennemført med 99,04 %, således at der var udnævnt 207 midlertidigt ansatte ud af de 209 midlertidigt ansatte, som var godkendt i henhold til EU-budgettet (sammenlignet med 208 godkendte stillinger i 2017); bemærker, at der i 2018 desuden var 15 kontraktansatte og 16 udstationerede nationale eksperter, der arbejdede for Eurojust;

11. noterer sig med bekymring, at de indberettede tal for kønsbalancen i bestyrelsen for 2018 viser 20 mandlige medlemmer og otte kvindelige medlemmer;

12. bemærker med tilfredshed, at Eurojust siden juni 2019 og som opfølgning på Revisionsrettens forslag fra tidligere år har offentliggjort ledige stillinger på Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors websted, hvor det har gjort brug af muligheden for at offentliggøre titlerne på disse ledige stillinger på alle Unionens officielle sprog med et link til den fulde tekst, som kun findes på engelsk; tilskynder Eurojust til for så vidt angår personale længere nede i hierarkiet at overveje muligheden for at dele personale og ressourcer med andre EU-agenturer;

13. bemærker med tilfredshed, at Eurojust i lyset af dechargemyndighedens bemærkninger vil overveje at vedtage en strategi for grundlæggende rettigheder, herunder at indføre en henvisning til grundlæggende rettigheder i en adfærdskodeks, hvori dets personales pligter og uddannelse kan fastslås, og at det vil gøre dette i samråd med Kommissionen og andre EU-agenturer med henblik på at sikre en samordnet tilgang;

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

Udbud

14. bemærker, at Eurojust ifølge Revisionsrettens beretning indgik en IT-rammekontrakt med et firma, som havde leveret de samme ydelser under en tidligere rammekontrakt, uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse under proceduren for udbud efter forhandling; bemærker, at alle betalinger, der er afholdt under denne rammekontrakt og alle relaterede specifikke kontrakter er regelstridige, og at en forenklet procedure kun er acceptabel under specifikke omstændigheder, som ikke blev begrundet af Eurojust; anerkender Eurojusts svar om, at udbuddet med forhandling var blevet gennemført på grundlag af artikel 134, stk. 1, litra f), andet afsnit, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ([4]), som gør det muligt at anvende denne procedure, når et leverandørskifte ville medføre uforenelighed eller uforholdsmæssigt store tekniske vanskeligheder ved drift og vedligeholdelse, og at denne løsning derfor blev anset for at være den mest omkostningseffektive; opfordrer Eurojust til at sikre, at reglerne for offentlige udbud overholdes;

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

15. påskønner Eurojusts eksisterende foranstaltninger til og igangværende bestræbelser på at sikre gennemsigtighed, forebyggelse og håndtering af interessekonflikter; bemærker, at Eurojust vedtog kollegieafgørelse 2019-02 i forbindelse med Eurojusts retningslinjer for whistleblowing, som finder anvendelse på alt personale; bemærker, at der ifølge Eurojust som krævet blev udbudt undervisning i sådanne regler i løbet af 2019;

16. glæder sig over, at projektgruppen for forretningsordenen inden for rammerne af udkastet til etisk kodeks for Eurojustkollegiet i lyset af dechargemyndighedens bemærkninger på nuværende tidspunkt behandler offentliggørelsen af interesseerklæringer; bemærker, at Eurojust indtil videre har offentliggjort erklæringer om, at der ikke foreligger interessekonflikter; opfordrer Eurojust til også at offentliggøre CV'erne for sine bestyrelsesmedlemmer og for sin administrative ledelse; bemærker, at Eurojust vedtog den ajourførte strategi for bekæmpelse af svig gennem kollegiets afgørelse 2018-19 af 6. november 2018;

Intern kontrol

17. bemærker, at Den Interne Revisionstjeneste (IAS) inden for rammerne af sin strategiske interne revisionsplan 2018-2020 for Eurojust i 2018 fremsatte seks udestående anbefalinger fra revisionen vedrørende »Monitoring and Reporting/Building Blocks of Assurance« (overvågning og rapportering/byggesten for sikkerhed), og at Eurojust afsluttede fem af dem; bemærker med tilfredshed, at Eurojusts risikostyringspolitik blev vedtaget i 2018, og at gennemførelsesplanen og risikoregistret skulle udvikles i 2019 og gennemføres fra 2020;

Øvrige bemærkninger

18. anerkender, at fremførslen af 2 339 809 EUR i kølvandet på den vellykkede afslutning på flytningen til de nye lokaler i juni 2017 overvejende vedrørte omkostninger, der i 2018 skulle faktureres med tilbagevirkende kraft af værtsstaten; bemærker endvidere, at alle disse fremførte bevillinger på nær 73 000 EUR blev leveret og betalt i 2018, og at den væsentligste del af dette beløb vedrørte planlagte ændringer, som ikke blev gennemført af værtsstaten;

19. opfordrer Eurojust til at fokusere på at udbrede resultaterne af sin forskning til offentligheden og til at nå ud til denne via de sociale medier og andre mediekanaler;

20. henviser med hensyn til de øvrige bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen, og som er af horisontal karakter, til sin beslutning af 14. maj 2020 ([5]) om agenturernes resultater, økonomiske forvaltning og kontrol.

([4]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0121.